

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614203370
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614203370.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti odporcom v I. rade T. L., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX X., občan SR, v 2. rade C. L., B.. XX.XX.XXXX, X. X. XXX, XXX XX X., občan SR, obaja zastúpení JUDr. Patrik Podhorský, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám 7,811 02 Bratislava IČO: 42 362 962, zastúpená JUDr. Patrik Podhorský, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava o zaplatenie 6080,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca v1/rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 5168, 68 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 06. 2011 do 08. 02. 2012 vo výške 18, 76 eur, ročný úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 5168, 68 eur od 09.02.2012 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 100 eur vždy k 20.dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod následkom straty výhody splátok to znamená, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročný celý dlh.

Súd vo zvyšku návrh zamieta.

Súd konanie voči odporčkyni v 2/ rade zastavuje.

O trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti konania vo veci samej

odôvodnenie:

Dňa 03.06. 2014 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu návrh na začatie konania zo dňa 16.05.2014, ktorým sa voči odporcom v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne domáhal zaplatenia sumy 6080,80 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2010 do 08.02.2012 vo výške 115,34 eur, ročný úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 6080,80 eur od 09.02.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej podľa § 524 Občianskeho zákonníka zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca v I. rade uzatvorili dňa 09.02.2007 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi v 1. rade úver podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods.3 písm. d / Obchodného zákonníka preto sa právne vzťahy zo zmluvy o úvere spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka vrátane premlčania. tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.03.2013 sp. zn. 6M Cdo 4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 7758,17 eur, ktorá pozostávala z istiny 6967,88 eur, riadneho úroku 303,58 eur, úroku z omeškania

471,76 eur, ktorý si navrhovateľ neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 4979,09eur /150000 Sk/, ktorý by mal byť splácaných mesačných splátkach vo výške 73,03 eur vždy k 20.dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 20.01.2017 v počte 80 a celkovej výške 6080,80 eur.

Súd konal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu podľa §-u 101 ods. 2 OSP, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané.

Zástupca navrhovateľa poukázal na to, že žiadny právny predpis nehovorí o povinnosti doručenia alebo preukázania výzvy, lebo Slovenská sporiteľňa je inštitúcia, ktorá predstavuje profesionalitu a nepredkladal by dokument, ktorý by nebol odoslaný vzhľadom na zachovanie dobrého mena. Súhlasil s výškou splátok po 100 eur mesačne. Poukázal na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva, toto nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky, teda doručenie písomnej výzvy banky nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách. Navrhovateľ poukazuje na výzvu banky zo dňa 25.11.2008, ktorou v konaní preukázal, že právny predchodca navrhovateľa splnil všetky povinnosti vyplývajúceho z horeuvedeného ustanovenia zákona o bankách a odporca bol v omeškaní viac ako 90 dní. Poukázal na bod 10.3 všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.08.20002, že zásielka sa považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní aj keď sa vráti ako nedoručená. Banka zaslala písomnosti vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

Z výsluchu odporcu v I. rade (č.l. 147 spisu) vyplynulo, že uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej obdržal úver vo výške 4979,09 eur /150000 Sk /. Tento úver splácal riadne pokiaľ ho zamestnávateľ neprepustil zo zamestnania. Bolo to v roku 2009, keď prišiel o prácu a nemal finančné prostriedky, preto prestal úver splácať, chcel sa s navrhovateľom dohodnúť na splátkach, ale ho nebral na vedomie. Je možné, že mu boli výzvy č.l.120-121 spisu doručené právnym predchodcom navrhovateľa, ale s odstupom času si to nepamätal. Po podaní žaloby nič z dlhu neuhradil, žiadal pre prípad, že by ho súd zaviazal na plnenie je schopný dlh platiť po 100 eur mesačne k 20. dňu v mesiaci.

Odporkyňa v 2. rade uviedla, že nevie prečo bola do tohto sporu zamotaná.

Z výsluchu zástupcu a vedľajšieho účastníka vyplynulo, že tento namieta absenciu doručenia výzvy právnym predchodcom navrhovateľa adresovanej odporcovi a to doklad o jeho odovzdaní na prepravu, lebo výzva podľa § 92 ods.8 zákona o bankách musí predchádzať oznámeniu o postúpení pohľadávky, preto namietal nedostatok vecnej aktívnej legitimácie navrhovateľa, ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy vzhľadom k čomu poukázal na aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Tiež vzniesol námietku premlčania časti nároku.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.02.2007 vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla odporcovi v I. rade bezúčelový úver vo výške 4979,09 eur /150 000 Sk /, ktorý sa zaviazal splácať v 119-ich mesačných splátkach po 73,03 eur so splatnosťou prvej splátky 20.03.2007 a konečnej splatnosti úveru 20.01.2017, pri RPMN 14,92% pri úrokovej sadzbe 12,60 % ročne.

K predloženému návrhu zmluvy o pôžičke boli pripojené Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa.č.l.6-20 spisu,

Z oznámenia o postúpení pohľadávky č.l.23 spisu zo dňa 16.12.2011 vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa postúpil pohľadávku vo výške 7758,17 eur s príslušenstvom ku dňu 15.12.2011 na navrhovateľa.

Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky č.l.31 spisu vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky bol odporca v omeškaní 1199 dní / teda viac ako 90 dní/.

Navrhovateľ v priebehu konania vzal návrh späť voči odporkyni v 2. Rade v celom rozsahu. Odporcovia v I. a 2. Rade, ich zástupca a zástupca vedľajšieho účastníka so späťvzatím návrhu súhlasili podľa § 96 ods.2 OSP, preto súd konanie voči odporkyni v 2. rade zastavil.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 121 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali. Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie

nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa §92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách / účinného v čase postúpenia pohľadávky Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou /" ďalej len postupník"
,aj bez súhlasu klienta.

V prejednávanej veci dospel súd po vykonanom dokazovaní k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len sčasti.

Súd mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava poskytla odporcovi v I. rade úver zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXXzo dňa 09.02.2007 č.I.5 spisu uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a odporcom v I. rade ako dlžníkom, pričom právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi v I. rade úver vo výške 4979,09 eur /150 000 Sk/ ako bezúčelový spotrebný úver s 12,60% úrokom ročne, s poplatkom 1,99 eur / 60 Sk/ mesačne, pri výške splátok 76,01 eur /2290 Sk/ , v 119-ich mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci pri splatnosti prvej splátky 20.03.2007 a konečnej splatnosti úveru 20.01.2017, pri RPMN 14,92%,súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné zmluvné podmienky k zmluve o úvere č.I. 6-21 spisu. Predmetom postúpenia bola suma 7758,17 eur pozostávajúca zo splátok úveru splatných od 20.06.2010 do 20.01.2017 v počte 80 v sume 6080,80 eur splatnými 08.02.2012, lebo navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

V zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Nakoľko uvedený predpis neobsahuje prechodné ustanovenia k tejto úprave účinnej od 01.05.2014 a ide o procesný predpis, použije sa ustanovenie aj na záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou tohto zákona.

V konaní bolo preto potrebné ex offo najskôr posúdiť, či nárok uplatnený navrhovateľom, nie je premlčaný aj vzhľadom na námietku premlčania vznesenú v časti nároku odporcom a jeho zástupcom na pojednávaní.

I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Pre odporcu ako spotrebiteľa je nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania

podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednávánú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, ako aj z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie.

V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí podľa názoru súdu platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal.

Odporca v I. rade si svoje zmluvné povinnosti riadne neplnil, bol v omeškaní viac ako 90 dní, právny predchodca navrhovateľa pohľadávku postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky na navrhovateľa. Keďže nárok navrhovateľa je premlčaný / žalobný návrh bol podaný na Okresný súd Partizánske dňa 03.06.2014/ sčasti v sume 912,12 eur a v tejto časti je návrh navrhovateľa nedôvodný/ 12 splátok á 76,01 eur za obdobie od 21.06.2010 do 21.05.2011 v sume 912,12 eur/, 9% ročný úrok z omeškania za obdobie od 21.06.2010 do 21.05.2011 v sume 96,58 eur, 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 912,12 eur od 09.02.2012 do zaplatenia, preto ho súd v tejto časti zamietol, prihliadol ex offo na premlčanie nároku, tiež námietku premlčania vzniesol zástupca odporcov v I. a 2. rade a zástupca vedľajšieho účastníka.

Návrh bol podaný dôvodne sčasti, preto súd rozhodol tak, že zaviazal odporcu v I. rade, aby zaplatil navrhovateľovi sumu 5168,68eur /6080,80 eur mínus 912,12 eur / úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2011 do 08.02.2012 v sume 18,76 eur, ročný úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 5168,68 eur od 09.02. 2012 do zaplatenia, tiež súd povolil odporcovi v I. rade splácať úver podľa § 160 ods.1 OSP v mesačných splátkach po 100 eur vždy k 20. dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok to znamená, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh.

Súd konanie voči odporcyni v 2. rade pre späťvzatie návrhu navrhovateľom a za súhlasu odporcov a vedľajšieho účastníka podľa § 96 ods.2 OSP zastavil.

Pokiaľ ide o námietku zástupcu odporcov a vedľajšieho účastníka, ktorá sa týkala vecnej aktívnej legitímácie navrhovateľa, súd sa s touto námietkou nestotožňuje. Námietka smerovala k ustanoveniu § 92 ods.8 zákona o bankách, pričom súd sa stotožňuje s výkladom doc JUDr. W. S., L., k tomuto zákonnému ustanoveniu publikovanom v časopise súkromné právo č. 1/2005, v ktorom sa neuvádza nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 zákona o bankách bolo aj podľa dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpenia pohľadávky. Porušenie bankového tajomstva podľa názoru českého najvyššieho súdu a nemeckého Spolkového súdneho dvora nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, ktoré predpokladá zákon o bankách. Navrhovateľ preukázal, že banka výzvu dlžníkovi zaslala dňa 25.11.2008 odporcovi v I. rade výzvu na plnenie, pričom z výsluchu odporcu v I. rade vyplynulo, že tento úver riadne neplatil viac ako tri roky, lebo zostal nezamestnaný, stratil prácu, pričom doručenie výzvy nepoprel, len uviedol, že si to nepamätá, že výzva mu bola doručená, pričom pripustil, že mu mohla byť doručená. Z prílohy č. I. k zmluve o postúpení pohľadávky č.1.31 spisu vyplýva, že odporca bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní viac ako 90 dní t.j. 1199 dní. Podľa článku 10 bod 10.3 Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy pri doručovaní v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela podľa vlastného uváženia písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. Podľa názoru súdu s nedoručením výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, pričom banka postupovala pri doručení výzvy podľa všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a tiež omeškanie odporcu v I. rade v čase postúpenia pohľadávky bolo 1199 dní/ teda viac ako 90 dní/, keď bol odporca v I. rade v omeškaní s viac ako 80 splátkami úveru čo predstavuje sumu 7758,17 eur, počet dní omeškania predstavuje omeškanie viac ako tri roky. V

zmluve o postúpení pohľadávok v článku IV. bod 4.2d Slovenská sporiteľňa vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods.8 zákona o bankách, teda banka bola oprávnená pohľadávku postúpiť a tiež navrhovateľ mal právo úver zosplatiť, takýto názor vyslovil Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 8Co/163/2015-89 zo dňa 29.05.2015 č.l.139-141 spisu, ktorým zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vrátil na nové konanie, ktorý žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Krajský súd konštatuje, že je nesprávny právny názor súdu prvého stupňa, že navrhovateľ- EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru a preto bol návrh podaný predčasne. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ preukázal písomnú výzvu banky zo dňa 25.11.2008, ktorej doručenie odporca v I. rade výslovne nenamietal, len uviedol, že si nepamätá, či mu bola doručená a táto bola doručovaná podľa bodu 10, 10.3 obchodných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, pričom doručenie obyčajnou listovou zásielkou nie je s odstupom času možné preukázať. Samotné nedoručenie písomnej výzvy právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi v I. rade/ pričom je málo pravdepodobné, že by pri dĺžke omeškania viac ako tri roky zostala banka nečinná/ nemôže zneplatniť postúpenie pohľadávky a postúpenie pohľadávky teda nebolo viazané na doručenie tejto výzvy, lebo omeškanie trvalo nad 90 dní, teda boli splnené ostatné zákonné podmienky § 92 ods.8 zákona o bankách. Súd preto dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky je platné a je daná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa v konaní, ktorý bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v konaní a námietka zástupcu odporcu v I. rade a vedľajšieho účastníka o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní nie je dôvodná.

O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 151 ods.3 OSP tak, že o trovách konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti konania vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
  9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
  10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
    1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
    2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
    3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
    4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).